

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení ustanovení článkov 31 ods.1 a 2 nariadenia Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, 2005, s. 1) a článku 52 ods. 2 a 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky... (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 549) v spojení s ustanoveniami článku 12 ods. 1 až 6 a článku 8 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 907/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013, pokiaľ ide o platobné agentúry a ostatné orgány, finančné hospodárenie, schvaľovanie účtovných závierok, zábezpeky a používanie eura (Ú. v. EÚ L 255, 2014, s. 18), ako aj na porušení usmernení obsiahnutých v dokumentoch Komisie V1533097 a K(2015) 3675 final z 8. júna 2015. Helénska republika okrem toho uplatňuje bezdôvodné zdvojenie opráv z toho istého dôvodu, ako aj porušenie zásady proporcionality.

Žaloba podaná 19. januára 2018 – Litovská republika/Európska komisia

(Vec T-19/18)

(2018/C 112/43)

Jazyk konania: litovčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Litovská republika (v zastúpení: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė, M. Palionis a A. Dapkuvienė)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

- zrušiť vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/2014 z 8. novembra 2017, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV), a to v rozsahu, v akom sa ním vo vzťahu k Litve stanovuje finančná oprava vo výške 9 745 705,88 eura, pokiaľ ide o výdavky v súvislosti s financovaním z Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka;
- zrušiť vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2017/2014 z 8. novembra 2017, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV), a to v rozsahu, v akom sa ním vo vzťahu k Litve stanovuje finančná oprava vo výške 546 351,91 eura, pokiaľ ide o výdavky v súvislosti s financovaním z Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka;
- uložiť Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

I. Vzhľadom na stanovenie opravy vo výške 9 745 705,88 eura v súvislosti s nedostatkom v kľúčových kontrolách Európska komisia (ďalej len „Komisia“) **porušila článok 52 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1306/2013**, keďže pri rozhodovaní o závažnosti nesúladu, povahe porušení a finančnej ujme spôsobenej Európskej úniou a:

1. uplatňujúc nesprávny výklad **článku 24 ods. 1 a článku 24 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 65/2011** nesprávne konštatovala, že posúdenia oprávnenosti žiadateľov vykonané v Litve sú nedostatočné, pretože:
 - 1.1 kontroly vykonané litovskými orgánmi, pokiaľ ide o príbuznosť podniku a prepojeného podniku alebo partnerského podniku v zahraničí, neboli dôkladné na účely potvrdenia postavenia žiadateľov ako malých alebo stredných podnikov;
 - 1.2 v Litve je monitorovanie projektov uznaných za rizikové z dôvodu údajných umelo vytvorených podmienok neúčinné;

2. uplatňujúc nesprávny výklad **článku 24 ods. 2 písm. d) nariadenia (EÚ) č. 65/2011** nesprávne konštatovala, že kvalita kontrol vykonaných v Litve, pokiaľ ide o primeranosť nákladov, je nedostatočná;
 3. uplatňujúc nesprávny výklad **článku 26 ods. 1 písm. d) a článku 26 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 65/2011** nesprávne konštatovala, že systém kontrol na mieste uplatňovaný v Litve je nedostatočný;
 4. uplatňujúc nesprávny výklad **článku 24 ods. 2 písm. a) nariadenia (EÚ) č. 65/2011** nesprávne konštatovala, že tovar získaný v rámci jedného z kontrolovaných projektov bol v podstate použitý na iné účely než na účely projektu.
- II. Vzhľadom na stanovenie opravy vo výške 546 351,91 eura v súvislosti s nedostatkom v kľúčových a vedľajších kontrolách Komisia porušila **článok 52 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 1306/2013**, keďže pri rozhodovaní o závažnosti nesúladu, povahe porušenia a finančnej ujme spôsobenej Európskej úniou:
1. nezohľadnila výpočty príslušných orgánov Litovskej republiky, pokiaľ ide o finančnú ujmu spôsobenú Európskej únii v súvislosti s rozdielmi v systéme sankcií, ktoré sa vzťahujú na porušenia v súvislosti s identifikáciou a registráciou zvierat a ktoré nie sú upravené v relevantných predpisoch práva EÚ s ohľadom na rok podávania žiadostí 2014;
 2. nezohľadnila výpočty príslušných orgánov Litovskej republiky, pokiaľ ide o finančnú ujmu spôsobenú Európskej únii v súvislosti s príliš zhovievavým posúdením nedodržania požiadaviek týkajúcich sa identifikácie a registrácie zvierat s ohľadom na rok podávania žiadostí 2014;
 3. a tiež uplatňujúc nesprávny výklad **článku 51 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1122/2009** nesprávne konštatovala, že v Litve nebola analýza rizika v súlade s týmto nariadením, pretože do nej neboli zahrnuté rizikové faktory súvisiace so zvieratami;
 4. a tiež uplatňujúc nesprávny výklad **článku 84 nariadenia (ES) č. 1122/2009** nesprávne konštatovala, že monitorovanie výsledkov kontrol vykonané v Litve nebolo v súlade s týmto nariadením, pretože štatistiky boli poskytnuté bez toho, aby boli v celom rozsahu dodržané vzory Komisie.

Žaloba podaná 17. januára 2018 – CV/Komisia

(Vec T-20/18)

(2018/C 112/44)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: CV (v zastúpení: F. Moyses, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutia z 15. marca 2017, 20. marca 2017 a z 18. októbra 2017,
- priznal žalobcovi sumu vo výške 1 475 eur za majetkovú ujmu spolu so zákonnými úrokmi vo výške 2,25 % vypočítanými odo dňa vrátenia uvedenej sumy, prípadne odo dňa podania sťažnosti, alebo prípadne odo dňa podania žaloby, ako aj sumu 1 eura za nemajetkovú ujmu,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.